

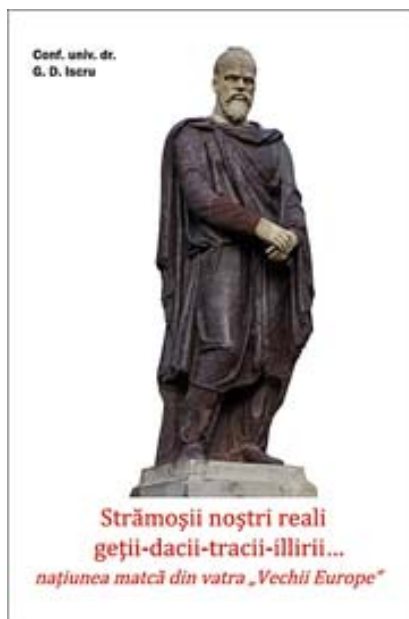
Creșterea Limbii Românești

-fondată în anul 2013, odată cu Legea
ZILEI NAȚIONALE A LIMBII ROMÂNE

G.D.Iscru – „Geții-dacii-tracii-ilirii..., națiunea matcă din vatra Vechii Europe”

Dr. Aurel David

Miercuri, 04 Iunie 2014 22:09

În peisajul publicistic românesc, de curând a văzut lumina tiparului a șasea ediție a unei cărți-document și reper cultural-științific: *Strămoșii noștri reali: geții-dacii-tracii-ilirii..., națiunea matcă din vatra “Vechii Europe”*, scrisă de istoricul G.D.Iscru. E minunat să vezi că îngrijitorii ediției sunt cei doi feciori ai autorului, care, din respect pentru tatăl lor și pentru istorie, s-au străduit să ofere cititorilor, în condiții grafice de excepție, rezultatul strădaniilor de-o viață ale unui implicat profund în cercetarea riguroasă a rădăcinilor istoriei neamului românesc. Cartea se adresează tuturor celor interesați de cunoașterea riguroasă a strămoșilor reali ai neamului românesc, dar mai ales tinerei generații, aflată astăzi într-o derivă generată de presiunea fără precedent a unor forțe ostile, interesate

să eludeze sau să mistifice adevărul istoric și să confecționeze pentru români identități străine de spiritul vetrei, neamului și credinței. Rigoarea autorului, venit din tinerețe în mediul universitar bucureștean din ținutul marelui Constantin Brâncuși, este proverbială (spun din experiență proprie, căci am fost studentul și apoi ucenicul dânsului), căci atunci când își fixează privirea pe un text care trebuie îndreptat în formă și conținut, nu este literă, silabă sau cuvânt pe care să nu-și lase urma sa de înțelepciune, sinonimă cu perfecțiunea.

Autorul și-a dedicat propria viață instruirii studenților în cunoașterea tainelor istoriei, dar și a cercetării izvoarelor istorice și scrierii istoriei neamului, având ca povață cuvintele marelui istoric, Nicolae Iorga, care spunea că „Dacă vitregia soartei va face să ne pierdem vreodată istoria și credința, vom dispărea ca neam”. Cartea este o pledoarie riguroasă pentru recuperarea identității noastre naționale, autorul săpând adânc la rădăcini, cu convingerea că numai capacitatea fiecăruia dintre noi de a-și asuma istoria, cu luminile și umbrele sale, constituie pentru neamul românesc fundația maturității sale. Autorul aduce argumente convingătoare despre existența, în spațiul carpato-dunărean-pontic, din străvechime, a unei civilizații a „oamenilor locului”, demonstrând că firul istoriei s-a tors în această vatră de atunci și până astăzi, fără întreruperi. Cartea este temeinic structurată, autorul pornind demersul său științific de la nevoia de integrare a istoriei mitologice în istoria națională, pentru a explica, argumentat, pe bază de surse istorice de prim ordin, realitățile etnice și sociale ale arealului vechii Europe, în care s-au zămislit strămoșii reali ai neamului românesc.

Extrem de interesantă și argumentativă este abordarea civilizației națiunii-mată din spațiul „Vechii Europe” - încorporând referiri la limba, scrisul, învățământul, știința și artele practicate de strămoșii neamului românesc. Un loc aparte l-a dedicat cunoașterii semnificației și valențelor primei religii monoteiste din lume (Zalmoxianismul), pe care o consideră, pe bună dreptate, aducând argumente de netăgăduit, temelie doctrinară a Ortodoxiei românești, liantul de bază al națiunii române. Autorul oferă un spațiu larg cunoașterii statului național la strămoșii reali ai neamului românesc, precum și afirmării acestuia în istoria politică și militară a antichității. Un loc aparte a acordat regatelor tracilor, ilirilor și geților din sudul Dunării, precum și regatelor geto-dacilor din nordul Dunării, constituite în împrejurări vitrege, din nevoia apărării vetrei împotriva imperiilor și regatelor hrăpărețe vecine, precum și a migratorilor din răsăritul stepelor nord-pontice. Cartea prezintă în chip riguros opera de unificare politică a spațiului geților-dacilor-tracilor-ilirilor sub conducerea lui Burebista, precum și reluarea efortului de unificare politică a Daciei Mari sub conducerea regelui Decebal.

Autorul abordează cu profundă motivație națională, o problemă de esență, dar și de fond, a istoriei neamului românesc: trecerea prin secole, de la Dacia Mare la „Restitutio Daciae”, însoțită de „planul dacic autohton care ne-a traversat istoria și încă ne mai motivează”. După cum mărturisește, autorul este convins că dacii n-au pierit, că „romanizarea” Daciei a fost o lungă poveste, cu profund fundament ideologic, și că Dacia va renaște. Semnul acestei credințe este afirmarea, în ultimul timp, a mișcării dacologice, precum și interesul în creștere al tineretului pentru cunoașterea istoriei străvechi și asumarea istoriei neamului ca pe o comoară de neprețuit.

Citind această carte, am înțeles că autorul a scris-o pentru slujirea cauzei naționale prin adevăr științific și pentru a constitui o filipică împotriva celor care au tăiat din manualele școlare rădăcinile istoriei reale ale națiunii române. Înalt respect pentru autor și opera sa,

(din revista ART-EMIS)

DISCLAIMER:

Toate părerile, punctele de vedere, afirmațiile, atitudinile și detaliile informative reprezintă angajarea fiecărui autor în parte. Portalul nostru nu își însușește responsabilitatea pentru conținutul articolelor publicate. Fiecare link și articol pe care îl prezentăm are propriul copyright © și răspundere personală pentru conținut.